

[Leif Hermann]

Dette beslutningsforslag er en ændring af B 34, som SF har trukket tilbage. Ændringen består i, at beslutningsforslagets anvendelsesområde begrænses til kun at angå reklametryksa- gers genbrugelighed i modsætning til B 34, der også omfattede et krav om en generel nedbrin- gelse af affaldsmængderne fra engangsembal- lager. Baggrunden for den ændrede formulering af forslaget er de tilsagn, miljøministeren gav i forbindelse med afgivelsen af betænkning- en i december 1988 over de to lovforslag L 99 og L 100 om miljøafgifter.

Jeg henviser til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvil- lige behandling.

Margrete Auken (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af lov om beskyttelse af havmiljøet.
(Beslutningsforslag nr. B 71).

Jeg henviser til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvil- lige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 19:

Forespørgsel til socialministeren og justitsmi- nisteren [om, hvilke initiativer regeringen vil tage for at begrænse prostitution mest muligt].

Af Kofod-Svendsen (KRF) m.fl.
(Forespørgslen anmeldt 21/2 89).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets sam- tykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af lovforslag nr. L 158:

Forslag til lov om ændring af lov om en værdis- papircentral.

Af industriministeren (Nils Wilhjelm).

(Fremsat 11/1 89. Første behandling 19/1 89. Betænkning 16/2 89. Anden behandling 21/2 89).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget
vedtoges enstemmigt med 116 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsmini- steren.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 69:

Forslag til folketingsbeslutning om beretning til Folketinget angående Nordisk Råds virksom- hed i 1987-88.

Af Udenrigsudvalget.
(Fremsat 14/2 89. Første behandling 22/2 89).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning
vedtoges med 106 stemmer (S, KF, SF, V, RV, CD og KRF) mod 11 (FP).

Formanden:

Om denne vedtagelse vil der nu blive givet meddelelse til ministeren for nordisk samarbej- de og Nordisk Råds danske delegation.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 212:

Forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. (Minimumsydelse til selvstændige erhvervsdrivende).

Af socialministeren (Aase Olesen).
(Fremsat 17/2 89).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Hans Jørgen Jensen (S):

Det af ministeren fremsatte lovforslag tager sigte på ved en ændring af dagpengeloven at indføre en minimumsydelse til selvstændige erhvervsdrivende ved sygdom eller fødsel. Denne minimumsydelse skal ifølge forslaget andrage $\frac{1}{3}$ af sygedagpengenes højeste beløb, som p.t. udgør 2.339 kr. om ugen. $\frac{2}{3}$ heraf er lig med 1.559 kr. pr. uge eller det, man kalder dimittendsatsen i arbejdsløshedsforsikringsloven.

Det er tilsyneladende – jeg vil gerne understrege kun tilsyneladende – en smuk tanke, regeringen har fundet anledning til at fremsætte forslag om, hvis den var udtryk for regeringens almindelige sociale sindelag, men sådan forholder det sig slet ikke, tværtimod. Vi har således gennem 6 års borgerligt styre oplevet den ene forringelse efter den anden, der i realiteten tanger løftebrud over for gældende ordninger for lønmodtagerne.

Jeg tænker her på, at borgerlige regeringer fra 1982 og frem til 1987 lod efterlønsordningen og arbejdsløshedsforsikringsydelseerne være helt uregulerede samtidig med, at man satte kontingentsatserne op fra 60 kr. pr. måned til 260 kr. pr. måned i dag. Det halter altså lidt med de borgerlige partiers logik. Det plejer nemlig at være almindelig praksis ved et forsikringssystem, at en vis del af en kontingentstigning gives til forbedrede ydelser, men der er åbenbart forskel på folk. Lønmodtagerne er én gruppe og selvstændige erhvervsdrivende noget helt andet.

Lovforslaget er ikke, som regeringen antyder, udgiftsneutral, for så vidt jeg kan bedømme, vil skatteyderne komme til at betale adskillige millioner kr. for en bedre sikring af de selvstændige erhvervsdrivende og altså omvendt for lønmodtagerne.

Når man ser dette forslag, kan man heller ikke lade være at gøre sig tanker om regeringens negative holdning til Socialdemokratiets beslutningsforslag om plejeorlov med lønkompenstation, som var til behandling i Tinget den 15. februar i år.

Alt i alt må man sige, at der mangler balance i regeringens socialpolitiske linje. Den minder meget om regeringens politik på de økonomi-

ske områder: en siksakkurs, som på ingen måde indbyder til samarbejde. Jeg må derfor meddele, at Socialdemokratiet ikke kan støtte det foreliggende lovforslag.

Lizzie Lichtenberg (KF):

Det er et godt forslag, ministeren har fremsat, og der skal ikke være nogen tvivl om, at Det Konservative Folkeparti betragter dette forslag, der skal hjælpe de selvstændige til også at have en ordentlig tilværelse, som en naturlig del af en samlet socialpolitik her i landet. Vi kan derfor støtte forslaget, der giver de selvstændige rimelige vilkår til at kunne videreføre deres forretning, hvis der opstår sygdom. Ikke mindst skal en barsel ikke være til hinder for, at man kan videreføre sin forretning. Det kunne måske medføre, at man slet ikke ønskede at få flere børn, og vi vil gerne have børn i vort samfund. Sygdom eller barsel kan således slå en mindre næringsdrivende ud.

Det har hidtil været således, at man skulle være slået helt ud, før man kunne starte igen ved en eller anden form for social hjælp. Med dette lovforslag er vi med til at videreføre den selvstændige som selvstændig, fordi der lægges vægt på, at de, der kan få ydelserne, bliver dem, der har forsikret sig efter § 28. Det, man vil få, er en minimumsydelse som nævnt af den socialdemokratiske ordfører, en ydelse, der i øjeblikket andrager 1.559 kr. om ugen lig med $\frac{2}{3}$ af dagpengenes højeste beløb, altså det, man altid kan få i den situation. Det skal finansieres, som der står i bemærkningerne, gennem en forhøjelse af præmierne, det vil sige, at den forsikrede er med til selv at sikre sig. Det må også være rimeligt, at en selvstændig får mulighed for det.

Dernæst gør man i § 30 ministerens beføjelser lidt klarere, idet man netop præciserer teksten i § 22:

»Hvis den sikrede har tegnet en frivillig sikring efter § 28, udgør dagpengene dog mindst $\frac{2}{3}$ af det højeste beløb...«.

009 Jeg synes, det er nyttigt, at man har præciseret netop den beføjelse i den almindelige beføjelsesparagraf.

Jeg mener, at vi ved at sammenholde dette lovforslag med det næste på dagsordenen får en rimelig og god ordning for de selvstændige, som Det Konservative Folkeparti kan støtte. Sygdom og død skal ikke slå de selvstændige ud. De skal have mulighed for at fortsætte på rimelige vilkår.

Birthe Hansen (SF):

Jeg skal gøre det meget kort. I modsætning til den socialdemokratiske ordfører synes SF, at det er et rimeligt forslag, at man sikrer også selvstændige en minimumsydelse, som de selv er med til at betale. Jeg kan egentlig ikke se, at problemerne er så store. Der kan måske være noget skjult i forslaget, som vi ikke kan få øje på, men så må vi have det undersøgt under udvalgsarbejdet.

Jeg vil endda sige, at det måske kan indebære visse fordele ved senere lejligheder for andre grupper, hvis man fastsætter en minimumsydelse, for så kan disse andre grupper heller ikke komme under denne ydelse.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Når man nu har hørt den socialdemokratiske og SF's ordfører, kan man godt blive en lille smule forvirret over, hvorledes der kan være så stor forskel i opfattelsen af forslaget i to ellers så samhörige socialistiske partier.

Jeg vil derfor spørge den socialdemokratiske ordfører: Er det spørgsmålet om, at man føler, man på anden vis har været utroværdig i de løfter, man har givet, eller hvad er årsagen? Jeg fik ikke rigtig klarlagt under ordførertalen, hvorfor man ikke ønsker at ligestille de selvstændige med lønmodtagerne. Det vil være meget vigtigt at få opklaret, inden vi kan tage stilling.

Traberg Smidt (V):

Da Venstres ordfører på området, hr. Jørgen Winther, er forhindret i at være til stede, skal jeg på hans og Venstres vegne kort sige, at Venstre synes, forslaget er en retfærdighedshandling, som burde have været indført for længe siden.

Der er tale om en gruppe, som netop i sygdomssituationer er hårdt belastet, så ikke alene den aktuelle velfærd, men også fremtidens levestandard er truet, og jeg forstår derfor slet ikke, at Socialdemokratiet vælger at tage debatten om de mere principielle aspekter under behandlingen af dette lovforslag og ikke f.eks. under lovforslag nr. L 209.

Jeg vil på Venstres vegne på det varmeste anbefale lovforslaget.

Knud Lind (FP):

Fremskridtspartiet har som et af de få partier i Folketinget i mange år ønsket at varetage de små selvstændiges vilkår og har i særdeleshed interesseret sig for de urimelige vilkår, de har været udsat for. Jeg ved, at socialministeren så sent som i november 1988 udtalte til et blad, at her var et eksempel på, at Fremskridtspartiet og Det Radikale Venstre kunne samarbejde.

Dertil vil jeg sige, at vi selvfølgelig har meget tilovers for de selvstændige, men en af de ting, man kunne påpege – det kan være, at socialministeren kan kommentere det – er, at de selvstændige ikke får noget gratis her, for de skal faktisk selv betale for det. Jeg blev en lille smule forbavset over det socialdemokratiske indlæg kontra SF's og de andre partiers.

Vi vil som altid arbejde positivt med forslaget i udvalget, men vi har stillet os selv spørgsmålet om merudgifterne for det offentlige. I det, der hedder de administrative og økonomiske konsekvenser, er man en smule vag i det. Det kan jeg selvfølgelig godt forstå, men jeg ved fra kommunerne, at sygesikringsordningen for f.eks. landmænd har givet betydelige omkostninger, som de ikke havde regnet med.

Derfor vil jeg spørge, om ministeren eventuelt kunne uddybe det afsnit, der hedder administrative og økonomiske konsekvenser. Jeg forstår det sådan, at man ikke får det gratis, og hvis det er sådan, at der kommer administration oveni, er det lidt uheldigt. Derfor har vi tvivlet lidt på forslaget, men det er på grund af bemærkningerne til det. Det ser ud til, at de andre partier måske også om end uberettiget har misforstået forslaget, så derfor glæder vi os til, at ministeren sætter nogle af tingene lidt mere på plads.

Men vi er som sagt altid positive over for at arbejde videre med forslagene i udvalgene.

(Kort bemærkning).

Hans Jørgen Jensen (S):

Nu kan jeg jo ikke gøre for, at hr. Knud Lind ikke kan finde ud af, hvorfor Socialdemokratiet og SF har forskellige opfattelser på dette område. Jeg synes, jeg meget klart gjorde rede for, at jeg, som til daglig arbejder i fagbevægelsen, har måttet konstatere en borgerlig politik over for f.eks. efterlønsmodtagerne og de arbejdsløshedsforsikrede, således at de har fået højere og højere kontingent, mens ydelserne har været sat i stå.

[Hans Jørgen Jensen]

Når det så drejer sig om de selvstændige erhvervsdrivende, har man en helt anden opfattelse i regeringen. Det handler, hr. Knud Lind og SF, om, at der skal være lighed for grupperne i samfundet. Denne regering og andre borgerlige regeringer har en vis forkærlighed for de selvstændige, og lønmodtagerne skal hele tiden betale gildet og får samtidig ringere ydelser. Det er forklaringen.

(Kort bemærkning).

Lizzie Lichtenberg (KF):

Efter at jeg har hørt den socialdemokratiske ordfører, tvivler jeg på, at det er det samme lovforslag, vi står med, eller også er det måske netop helheden i en socialpolitik, som den socialdemokratiske ordfører ikke forstår. De selvstændige næringsdrivende hører naturligt med som en befolkningsgruppe i det danske samfund, og derfor er det kun rimeligt, at der også findes regler om dagpenge ved sygdom og barsel, der omfatter dem. Så der er i allerhøjeste grad en linje i den politik, regeringen og Det Konservative Folkeparti fører i denne sag.

Jeg synes som hr. Traberg Smidt, at når den socialdemokratiske ordfører bringer fagbevægelsen ind, hører den principielle drøftelse hjemme under det næste punkt, som netop ligger inden for arbejdsmarkedets område, for det er et spørgsmål for arbejdsmarkedets parter. Vi har ikke nogen forhandlingsmuligheder inden for sociallovgivningen, som jo skal gælde for alle.

Derfor kan vi støtte dette lovforslag, og jeg håber, at det er det samme lovforslag, vi behandler.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Den socialdemokratiske ordfører talte om, at der skulle være ligestilling. Nu er det muligt, at jeg har opfattet forslaget forkert, men jeg opfatter det sådan, at man vil forsøge at lave ligestilling, så de selvstændige også får mulighed for at få hjælp, når de bliver syge.

Socialdemokratiet kan ikke være uvidende om, at havde det f.eks. været arbejdere, var det bare med at række hånden frem, så ville pengene være der med det samme. Men når det gælder de selvstændige, undrer det mig, at man ikke har det samme tilovers for disse mennesker,

som kan bringes – sygdom er jo hvermands herre – i en meget uheldig situation. Jeg tror, at Socialdemokratiet måske har behandlet det lidt let i gruppen og ikke har set konsekvenserne på længere sigt, for forskellen er jo reelt, at de skal betale flere penge.

Hvis man endda fra Socialdemokratiets side – det er nemlig en af de problemstillinger, vi i Fremskridtspartiet har været inde på – havde sagt: Hvis de selv skal betale hele gildet, kunne de egentlig lige så godt gøre det ved en privat forsikring! Det er derfor, at jeg har været lidt tvivlende, men ligestillingsspørgsmålet synes jeg er uheldigt at komme ind på.

(Kort bemærkning).

Hans Jørgen Jensen (S):

Jeg kan høre, at hr. Knud Lind ikke er vant til at bevæge sig i de samme kredse som jeg, altså blandt rengøringsassistenterne og sanitørerne på arbejdspladserne. Der har man ikke den opfattelse, at når man bare rækker hånden frem, får man nogle penge. Jeg ved ikke, om hr. Knud Lind – selv om det ikke direkte har noget med dette forslag at gøre – har set, hvordan overenskomstforhandlingerne forløber i øjeblikket, hvor der faktisk ikke er fem flade ører fra arbejdsgivernes side for veludført arbejde.

Men jeg kan godt forstå, at hr. Knud Lind ikke har fantasi til at repræsentere de synspunkter, som jeg giver udtryk for, og derfor vil jeg også til den konservative ordfører sige, at det er dette forslag, jeg tænker på. Det er jo kun en 3-ugers-periode, der dækkes ind, ellers er man dækket af den obligatoriske ordning. Jeg mener, det er ulighed, når man i den ene ende betaler mere i arbejdsløshedsforsikring og får en ringere ydelse. Her får man dog den situation, at når man betaler mere, får man også en bedre ydelse.

Der mangler lighed og fornuft i denne lovgivning.

Kirsten Lee (RV):

Selvstændige erhvervsdrivende har mulighed for at forsikre sig, så de kan få dagpenge i tilfælde af sygdom. For at få dagpenge udbetalt skal man kunne dokumentere et indtægtsstab, og da de har stærkt varierende indtægter og måske underskud og tit et meget lille overskud, får de faktisk ikke sygedagpenge udbetalt, i hvert fald ikke dagpenge, der bare tilnærmel-

[Kirsten Lee]

sesvis svarer til de reelle udgifter ved deres sygdom.

Så vi er godt tilfredse med det forslag, socialministeren har fremsat, for det garanterer de selvstændige erhvervsdrivende en minimumsydelse. Vi føler, det er en social forbedring. Den er udgiftsneutral.

Vi støtter lovforslaget.

Bollmann (CD):

Da vor ordfører ikke kan være til stede, skal jeg på CD's vegne komme med et par kommentarer.

Jeg lagde mærke til, at Fremskridtspartiet altid havde villet støtte de mindre erhvervsdrivende. Jeg kender faktisk ingen partier, der siger det modsatte her fra talerstolen. Jeg tror, alle gerne vil hjælpe det mindre erhvervsliv, og jeg tror egentlig også, at det har været klemt i disse spørgsmål, så vi opfatter lovforslaget som en ekstra mulighed for at forbedre deres vilkår.

Det er muligt, at der kan være nogle detaljer, vi skal se nærmere på under udvalgsbehandlingen, men hvis jeg har været i tvivl, så er min tvivl bortvejret, efter at jeg har hørt hr. Hans Jørgen Jensens indlæg.

Vi støtter lovforslaget.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Kristeligt Folkeparti kan give forslaget sin varmeste anbefaling. Det er uforståeligt, at ikke alle bakker det 100 pct. op. Vi synes, det er med til at sikre de selvstændige. Vi ved, at det kan være svært at skaffe dokumentation og holde bilag sammen, og at udgifter og indtægter svinger i årets løb. Når man så kan lave frivillig forsikring og sikre et minimumsbeløb, kan man vel egentlig ikke gøre det mere enkelt.

Vi håber, lovforslaget hurtigt bliver vedtaget.

Socialministeren (Aase Olesen):

Jeg skal takke for den brede tilslutning til forslaget, og jeg tror, at når det er blevet behandlet i udvalget, vil Socialdemokratiet også kunne tilslutte sig det.

De indvendinger, der er kommet, har ikke ret meget på sig. Jeg håber, at man får tid til at læse i bemærkningerne og andre steder, at dette forslag er udgiftsneutralt, så der er ingen lønmodtager, der kommer til at betale for selvstændiges forbedrede vilkår. Derfor tror jeg, vi må gøre os umage med at få forklaret, hvordan disse regnestykker er fremkommet.

Hr. Knud Lind sagde på Fremskridtspartiets vegne, at man var usikker over for forslaget, og at bemærkningerne om administrative og økonomiske konsekvenser var lidt vage. Dertil er vel at sige, at det kan ikke være anderledes. Når man laver en lov, der rækker ind over et nyt område, ved man ikke nøjagtig, hvor mange der vil komme til at bruge ordningen. Der står meget rigtigt, og det er udtryk for usikkerhed, at merudgiften vil afhænge af, i hvor høj grad antallet af forsikrede selvstændige vil stige som følge af muligheden for uafhængigt af indtægt at kunne få en minimumsydelse. Man kan for så vidt også antage, at det vil falde, fordi præmien stiger. Men man må så regne med, at en hel del mennesker, der har så svingende indtægter, at de hidtil ikke har villet lade sig forsikre, fordi det ikke i praksis ville betyde noget som helst, nu vil komme ind under ordningen.

Men hver gang vi laver en lov på et nyt område, er det en form for samfundsekspériment, og vi kan altså ikke sige på forhånd hvor mange, og derfor er beregningerne usikre.

Men til gengæld står der i lovforslaget, at bidraget for den frivillige sikring efter § 29 fastsættes således, at det skønnes at dække $\frac{1}{3}$ af udgifterne. Dette er fastsat ud fra de anslåede skøn, som man har foretaget. Deri ligger altså også, at man kan ændre det, når man ser, hvad udgifterne rent faktisk bliver.

Netop disse lovbestemmelser vedrørende de administrative og økonomiske konsekvenser skal jo altid forhandles med de kommunale parter – vi har haft forhandlinger om dem inden fremsættelsen, men de er ikke fuldstændig tilendebragt – men jeg vil gerne sige allerede nu, at det har vist sig, at de kommunale parter er af den opfattelse, at besparelserne på kontanthjælpen som følge af minimumsydelsen vil blive beskeden. Det er det, der er sagen. Det kan man ikke se i bemærkningerne, hvordan den nettobesparelse er fremkommet, men den er altså fremkommet ved, at man også har taget hensyn til, hvilken kontanthjælp man sparer.

Dér mener kommunerne, at vi har skønnet forkert, nemlig regnet med, at vi ville spare mere kontanthjælp, end vi gør, fordi, som de siger, selvstændige traditionelt ikke har haft meget tilbøjelighed til at gå på bistandskontorerne, men har forsøgt at klare sig længst muligt. Det svarer jo i øvrigt godt til almindelige erfaringer.

[Socialministeren]

Men vi er blevet enige med Kommunernes Landsforening om, hvilke skøn vi skal lægge til grund, og på den baggrund har vi reduceret skønnet over besparelserne på kontanthjælp fra 20 mio. kr. til 12 mio. kr. Vi skal nok sende disse tal over til udvalget, så man kan se, hvordan tallene er kommet frem.

Det betyder, at en merindtægt for det offentlige på 2 mio. kr. nu er vendt til en samlet årlig nettomerudgift for det offentlige på 6 mio. kr. Det er næppe det, som hr. Hans Jørgen Jensen har fat i, men hvis han har haft fat i de tal, vil han også vide, at jeg selvfølgelig er indstillet på at ændre forslaget, så det fortsat er udgiftsneutral, sådan som det står i loven.

Efter denne første behandling vil jeg stille et ændringsforslag til lovforslaget, sådan at bidraget til den frivillige sikring foreslås forhøjet, således at det skønsmæssigt dækker 40 pct. af udgifterne ved ordningen. Det er en meget lille ændring i forhold til det, der står i lovforslaget, hvor der står $\frac{3}{8}$, som jo er meget tæt på 40 pct. Men det er altså en lille forhøjelse af bidraget, just fordi vi vil fastholde det, der er lovens hovedprincip: at den skal være udgiftsneutral.

Dernæst vil jeg gerne rette endnu en misforståelse. Der blev sagt, at dette her ikke handlede om dækning i perioden efter egenperioden, altså de selvstændiges egenperiode på 3 uger. Det er ikke korrekt. Det står udtrykkeligt i bemærkningerne til nr. 6:

»Det foreslås, at ændringen finansieres gennem en forhøjelse af bidraget, således at bidraget skønsmæssigt dækker $\frac{3}{8}$ af udgifterne i såvel egenperioden som i de efterfølgende sygeuger.«

Efter ændringen bliver det 40 pct. i stedet for $\frac{3}{8}$, men det er jo meget tæt på.

Den ændring, vi vil foreslå, er altså alene udtryk for, at vi vil fastholde det, som hr. Hans Jørgen Jensen betvivlede: at dette forslag skal være udgiftsneutralt for det offentlige.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg vil gerne sige ministeren tak for de oplysninger, der er kommet her. Men jeg synes faktisk, at de oplysninger kunne være kommet på et lidt tidligere tidspunkt, altså inden man fremsatte forslaget. Som ministeren måske lagde mærke til, trådte Fremskridtspartiets ordfører ligesom lidt vande over for dette spørgsmål,

og det skyldes – nu sidder jeg tilfældigvis i en kommunalbestyrelse – at vi i Fremskridtspartiet går virkelig seriøst ind i behandlingen af sådanne forslag. Der er dels den mere ideologiske linje, dels er der spørgsmålet om, hvad sådan noget koster, og om det nu også er rigtigt, hvad der står i forslaget om de administrative og økonomiske konsekvenser.

De andre ordførere her i dag har nærmest slugt hvert ord, der stod i forslaget, råt. Man lukker op for sluserne og skamroser det. Enkelte ordførere fra CD og lignende siger måske ikke ret meget, men man har i hvert fald ikke egentlig gjort sig tanker om, hvad det drejede sig om. Derfor må jeg sige til socialministeren, at jeg synes, at dette forslag er forhandlet i salen under, hvad man næsten kunne kalde falske forudsætninger, for i stedet for, at det er fuldstændig økonomisk neutralt – husk på, at det skal forhandles i grupperne, og de kan kun se, hvad ministeren har skrevet i bemærkningerne – er der altså reelt tale om en merudgift på 6 mio. kr. Alle de, der har siddet i grupperne rundt omkring, hører ikke ministeren sige nu, at man vil ændre forslaget på to punkter. Så når jeg ikke for frem med brask og bram som de øvrige ordførere, var det, fordi jeg godt var klar over, at der er et eller andet galt her, at der er noget, der ikke rigtig stemmer, og det viser sig så at være rigtigt. Jeg ville egentlig gerne have haft, at Kommunernes Landsforening havde lavet nogle beregninger over dette her, inden ministeren var kommet med det.

Hans Jørgen Jensen (S):

Jeg kan selvfølgelig ikke have siddende på mig, at ministeren siger, at jeg ikke skulle have læst forslaget. Men nu er det jo også sådan, at ministeren for så vidt giver mig ret i, at jeg har læst forslaget bedre end som så, for det fremgår ikke af bemærkningerne til lovforslaget, at det koster det offentlige 6 mio. kr. Der står, at det vil give en merindtægt på 2 mio. kr., fordi det forhøjede bidrag vil koste 16 mio. kr. og der vil blive en kommunal merudgift til dagpenge på 14 mio. kr. Det giver de to mio. kr. plus de fjorten mio. kr., som ministeren får til at blive til de seksten mio. kr., og dermed skulle det blive udgiftsneutralt.

Ministeren giver imidlertid nogle andre oplysninger her i dag, og derfor synes jeg i hvert fald, det er godt, som ministeren har sagt det, at

[Hans Jørgen Jensen]

vi får det behandlet i udvalget, men det havde været rigtigere, om vi havde fået oplysningerne, inden vi skulle behandle lovforslaget. Vi kan nu engang kun behandle lovforslagene ud fra de oplysninger, der ligger på bordet.

Socialministeren (Aase Olesen):

Jeg skal være den første til at beklage, at de skøn, vi har lagt til grund i lovforslaget, ikke kan accepteres af kommunerne, men det er som sagt skøn. Der er ikke noget i vejen med de regnestykker, der er indeholdt i dette forslag, vil jeg gerne sige til den socialdemokratiske ordfører – de passer – men når man ændrer skønne, ændrer man altså også tallene. Man kan da sagtens diskutere, om det er rigtigt at ændre disse skøn eller ej, men som sagt er det de forudsætninger for regnestykket, som man må fastlægge ved en forhandling.

Når lovforslaget blev fremsat nu, er det, fordi det gerne skulle behandles samtidig med arbejdsministerens lovforslag, og vi havde ingen grund til at tro, at de opstillede forudsætninger om sparet kontanthjælp ikke skulle være rigtige, men som jeg også gjorde rede for før, er der tradition for, at man forhandler sig til enighed med kommunerne om det.

Jeg har skønnet, at den ændring, der betyder, at man forhøjer et bidrag fra 1.090 kr. til 1.162 kr., var så lille, at der ingen substansændring var i det, og jeg vil altså gerne fastslå, at der ikke i de tal, der ligger i lovforslaget, er nogen forkerte beregninger, så dem kunne hr. Hans Jørgen Jensen godt have forholdt sig til.

Men når der foreligger et ændret skøn, ændrer vi selvfølgelig straks betalingen, og det vil sige, at den forhøjelse, der finder sted for de selvstændige – og det skal man lægge mærke til – kun er en forhøjelse af et årligt bidrag på 232 kr. Det, der i lovforslaget er foreslået forhøjet til 1.090 kr., ændrer vi til 1.162 kr. Det har jeg vurderet til ikke at være en ændring af så substantiel karakter, at man ikke skulle kunne forholde sig til lovforslaget.

Der sker ellers ingen ændringer af principperne i forslaget, og derfor er det blevet fremsat nu, så det kunne blive behandlet samtidig med arbejdsministerens lovforslag, da de sager hænger meget nøje sammen. Men man skal nok få oversendt alle mellemregninger til udvalget, så man selv kan tjekke, at der ikke er noget forkert i det, der står i lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 209:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Ændrede regler for selvstændige erhvervsdrivende m.v.).

Af arbejdsministeren (Henning Dyrmosse).
(Fremsat 15/2 89).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Kaj Poulsen (S):

Vi blev noget forundrede, da vi så arbejdsministerens forslag, ikke alene fordi man her vil udvide og forbedre dagpengeretten for en bestemt gruppe inden for medlemsområdet, men også, fordi arbejdsministeren jo for mindre end en måned siden gjorde noget stort ud af, at man nu skulle til at begrænse supplerende dagpenge og hjemsendelsesmuligheder osv. Alligevel fremsætter ministeren nu et forslag om at udvide mulighederne for denne medlemsgruppe – en medlemsgruppe, for hvilken der absolut ikke gælder de samme kontrolmuligheder som for de øvrige medlemmer af a-kasserne.

Derudover synes vi nok, at der nu for alvor er slået hul på principperne for forsikringssystemet i dagpengeretten. Det har hidtil været sådan, at man har skullet kunne dokumentere en indtjening for at kunne få dagpenge efter arbejdsløshedsloven. Det ser man stort på og siger, at bare den pågældende opfylder nogle betingelser, som er beskrevet i dansk skattelovgivning, om at være gift med en person, der tager en telefon en gang imellem derhjemme, kan man få udbetalt 80.800 kr. om året.